

[Jan Petersen]

Men vi får til og med sat mere kød på det, der nu skal ske i lokalsamfundene, når en større virksomhed indskrænker eller lukker. Og netop det er det store fremskridt i forhold til det oprindelige lovforslag.

Vi sagde under førstebehandlingen, at længere opsigelsesvarsler er en nødvendig del af en moderne arbejdsmarkedspolitik, som skal sikre, at lokalsamfundene og medarbejderne får bedre mulighed for at gøre noget ved den arbejdsløshed, der opstår, når der på én gang fyres mange.

Derfor er det vigtigt for os, at der nu i tilknytning til lovforslaget oprettes en pulje på 75 mio. kr., der kan finansiere særlige erhvervs- og beskæftigelsesmæssige foranstaltninger.

Oprettelsen af en sådan pulje kombineret med etableringen af et regionalt udrykningshold er indfrielsen af et flerårigt socialdemokratisk ønske. Vi har haft brug for det. Vi kunne demed have undgået de mere voldsomme virkninger i nogle af de lokalsamfund, der allerede har prøvet, hvad der sker, når en stor virksomhed lukker. Vi kunne nævne Naskov, og vi kunne nævne andre, og vi kunne også nævne de virksomhedslukninger, som var den direkte baggrund for, at vi fik debatten i januar 1992.

Nu får vi den pulje, og nu får vi udrykningsholdet. Det vil bidrage til, at arbejdsmarkedssystemet og erhvervsfremmesystemet nu i fællesskab vil kunne hjælpe lokalsamfundene videre. Der skal laves lokale handlings- og beskæftigelses- og erhvervsplaner. Og i betænkningen er opregnet en ikke udtømmende liste over de elementer, der skal indgå i retningslinjerne for puljens anvendelse. Når jeg understreger, at listen ikke er udtømmende, er det også, fordi ingen ved, præcis hvilke forslag der skal bringes i spil, når de konkrete situationer opstår.

Ændringsforslagene om vilkårene for det, man kan kalde de skærpede varslingsbestemmelser, er i overensstemmelse med dagsordenen, for formålet med dagsordenen var jo at indføre skærpede bestemmelser i de situationer, hvor det er større virksomheder, der lukker eller foretager voldsomme indskrænkninger, og som netop er karakteriserede ved at efterlade store virkninger på lokalsamfundet og det lokale arbejdsmarked. Der har samfundet

krav på at kunne blande sig i, hvordan tingene så skal udvikle sig.

Vi har oplevet virksomhedslukninger, der er planlagt, forberedt og strategisk besluttet, og hvor det var lokalsamfundet, der betalte prisen. Det er det, vi nu kan sikre en bedre planlægningshorisont på.

Der har i den forbindelse sågar været diskussion og tvivl om begrebet virksomhed. Også her forbedrer ændringsforslagene situationen: Nu tager vi ikke udgangspunkt i et virksomhedsbegreb, der betyder, at vi indimellem ikke når ud i alle lokalsamfund; nu tager vi udgangspunkt i arbejdssteder, og det vil betyde, at uanset hvordan en virksomhed har organiseret sig med afdelinger, tager vi nu udgangspunkt i arbejdsstedet og dermed i den virkning, det har i lokalsamfundet, og ikke nødvendigvis bare i, hvor mange medarbejdere den pågældende virksomhed har som virksomhed. Det er arbejdsstederne, der drejer sig om. Det er et væsentligt fremskridt for os at se.

Formålet med dagsordenen var oprindeligt ikke at skærpe varslingen yderligere over for de mindre virksomheder. Men selv i de situationer kan der selvfølgelig være virksomheder, som har under de 100 ansatte, hvor der opstår en stor og negativ lokal beskæftigelses-effekt.

Det tager vi så højde for i udformningen af grundlaget for den centrale pulje. Her gælder de skærpede varslingsbestemmelser ikke, men her gives der adgang til, at der i særlige situationer alligevel kan ske henvendelse til puljen, og at der kan udmøntes puljemidler og hjælp fra puljen i de lokale områder.

Et centralt punkt i diskussionen om denne lovgivning drejer sig om balancen mellem lovgivningen og aftalerne på arbejdsmarkedet. Under førstebehandlingen blev der lagt vægt på, at vi skulle arbejde på det i udvalget og lytte til eventuelle meldinger om, hvad der i givet fald kunne ske.

Den balancediskussion har vi taget alvorligt i Socialdemokratiet, og derfor er det for os at se et fremskridt, at vi nu direkte udmønter direktivet i lovgivningen, sådan at det herefter gælder fra den 24. juni 1994.

Men selve de skærpede varslingsbestemmelser træder først i kraft den 1. januar 1996. Og i den periode vil der så være mulighed for, at man via aftalesystemet netop kan aftale mere